

νεια που έχουν οι ιδέες του Ίψεν μέσα στο **Μπράντ** με τις ιδέες που διατυπώνει ο Ρενάν μέσα σ' ένα από τα πρώτα του έργα, το **Μέλλον της 'Επιστήμης**. Όταν ο Ρενάν μέσα στο έργο του αυτό θέλει τον άνθρωπο έναν κι' άτόφιο, σά λέει πώς ο σκοπός του ανθρώπου δέν είναι καθόλου να ξέρει, να αιστάνεται ή να γυμνάξει τη φαντασία του, μα νά'ναι άνθρωπος μ' έλλη τα σημασία της λέξης, θαρρώ πώς εκφράζει τη σκέψη που εκφράζει κι' ο Ίψεν μέσα στο **Μπράντ**. (*)

(* Ακολουθεί)

(*) Ο κόμης Προζόρ προλογίζοντας τη μετάφραση που κανε του Μπράντ, θέλει να συγκρίνει τον ιψένιο τούτον ήρωα, που είναι για τὸ δημιουργό του ὄ,τι κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος για τὸ Νίτσε, με τὸν τέλειον ἄνθρωπο τοῦ Ρενάν, που ἔχει, πραγματικά, πολλές ὁμοιότητες μαζί του. Στὸ «Μέλλον τῆς Ἐπιστήμης» τοῦ ὁ Ρενάν λέει: «Ὁ τέλειος ἄνθρωπος θά'ναι κείνος που θά'ναι μαζί ποιητής, φιλόσοφος, σοφός, ἄνθρωπος μ' ἀρετὲς καὶ τοῦτο ὄχι κατὰ διαλείμματα καὶ σὲ στιγμὲς διάφορες (τότε μονάχα μέτρια θά μπορούσε νά'ναι) μ' ἀπὸ μιὰ βαθειὰ γνώση καὶ πάντα στὴν κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς του... κείνος με μιὰ λέξη που μέσα του ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνθρωπότητος θά ἐνωόντουσαν, καθὼς στὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἴδια...»

Σ. τοῦ Μ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ἀγαπητὲ Νουμᾶ,

«Ὁ ἀδερφός μου ὁ Γιάννης» σὲ παρακαλεῖ νὰ ρωτήσης τὸ Γράκχο, ἂν νομίζει πὼς στὴν Κίνα συμβαίνουν τὰ ὅσα συζητοῦμε καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο τοῦ ζητᾶει κρὺο αἷμα, τὰ νὰ μὴν τὸν ἐδιαφέρουν αὐτὰ παρὰ μόνο ὡς ἱστορικὸ καὶ ὡς φιλόσοφο.

Καὶ στὸ Gonfalonier σὲ παρακαλεῖ νὰ πῆς πὼς ἔλαβε τὰ χαιρετίσματά του καὶ τὸ παραδέχεται κι' αὐτὸς πὼς ἀπὸ δυὸ Ρωμιὸς ἢ καὶ σὲ δυὸ εἶναι λαφριοὶ καὶ πολλὸ ἔξυπνοι, πετὸ ἔξυπνοι κι' ἀπὸ τὸν Simplificismus, ἢ τέλος πάντων ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ. Κι' ἄλλη φορά, λέει, δὲ θὰ γράφω—μὰ εὔτε κ' ἔγραφε—«τῆ μεραρχία που θὰ στείλουμε», παρὰ «τῆ μεραρχία που θὰ πάμε». Καὶ ὑπόσχεται, ἔταν λάβῃ ἀνάγκη, νὰ χρησιμοποίησῃ τὴν πολύτιμη προσωπικὴ πείρα τοῦ Gonfalonier γιὰ τὶς σόδες καὶ τὶς λεμονάδες.

Σὲ χαιρετῶ

ὁ Déchire - gonfalon

—Ὁ Ἑλληνιστὴς κ. E. Clément δημοσιεύει στὴν «Ἐπιθεώρηση τῶν Ἑλλ. σπουδῶν» κριτικὴ γιὰ τὴν «Πολιτεία Μοναξία» τοῦ Κωστή Παλαμά. Ὁ κ. Clément ἀναλύοντας σοφὰ τὸ ἔργο τοῦ ποιητῆ φτάνει στὸ συμπέρασμα πὼς ὁ Παλαμάς εἶναι σήμερα ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τῆς Εὐρώπης.

ΠΛΑΝΩ ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ

Μιὰ βαρκούλα στὸ πέλαγο
Περίχαρα τραβοῦσε,
Καὶ σεῖόταν καὶ λυγιότανε
Καὶ μόνῃ τῆς μιλοῦσε :

«Γὼ 'μαι ὁ Ρήγας τῆς θάλασσας
Μὲ δύναμη καὶ γνώση,
Ποῦχω ἀγέρα καὶ πέλαγα
Καὶ κύματα σκλαβώσει.»—

Ἔτσι μονάχο μίλησε
Τὸ ἀνάλαφρο βαρκάκι
Καὶ περήφανο ἀρμένιζε
Μὲ μαλακὸ ἀγέρακι.

Κι' ὁ Ποσειδῶνας πού ἄκουσεν
Ἔτσι πλατιά γελᾷ,
Ποὺ σαλαγάει τὸ πέλαγο
Ἐκί' ἢ βαρκούλα πηδαίει.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

—Ὁ μεγαλύτερος σήμερα κοιματάρχης τοῦ Βενιζέλου εἶναι ἡ Κυβέρνηση. Μεταχειρίζεται κάθε μέσο γιὰ νὰ τὸν κάνει ἀγαθητότερο στὸ λαό. Ἐξὸν ἀπὸ τὰ περίφημα Ἀνακοινωθέντα, διοργάνωσε καὶ στρατιωτικὴ ἐκστρατεία στὸν Πειραιᾶ τὴν περασμένη Δευτέρα γιὰ νὰν τοῦ ἐμποδίσῃ τὴν ὑποδοχή. Τί ἄλλη καλύτερη προεκλογικὴ ὑποστήριξη μπορούσε νὰν τοῦ κάνει ;

— Οἱ σύμμαχοι πάσανε νὰ μπομπαρδίζουν τὰ Δαρδανέλια— καὶ ξέρετε γιατί ; Καρτεροῦνε νὰ κάνουμε πρῶτα ἐμεῖς τὶς ἐκλογές μας, νὰ κανοῖσουμε τὰ ἐσωτερικά μας ζητήματα, καὶ ὕστερα νὰ ξαναρχίσουν. Πολλὸ σοφὸ τὸ μέτρο τους, καὶ δίχως ἄλλο, θὰν τὸ ἐπιδοκιμάζει καὶ ἡ Κυβέρνησή μας.

— Ἡ Βιβλιοθήκη Φέξη ἔβγαλε τὸν 12. Βενιζέλο τοῦ κ. Κώσια Καροφύλα, με πρόλογο τοῦ Ρουμάνου πολιτικοῦ Τάκε Ἰωνέσκο. Τὸ βιβλίον πωλιέται 3.50 δραχμῆς.

— Στὸ πρῶτο φυλλάδιον τοῦ καινούριου περιοδικοῦ «Κριτικὴ καὶ ποίηση» πού κυκλοφόρησε τούτῃ τῆ βδομάδα, δημοσιεύει ἕνα ἔσοαι (γιατὶ πρέπει, λέει, νὰ καθιερωθεῖ ἡ ξένη αὐτὴ λέξη ἀντὶ τῆς δικῆς μας, τῆς ἀγαραχτήριστης, **δοκίμιο**) ὁ κ. Σπύρος Ἀλιμπέρτης γιὰ τὸ Ροῖδη κ' ἕνα ἄρθρον πολιτικὸ γιὰ τὸ Βενιζέλο, μιὰ μελέτη κριτικὴ ὁ κ. Γιάννης Ἀποστολάκης γιὰ τὸν Καρλάτ, κ' ἕνα δῆγμα, μεταφρασμένο ἀπὸ τὰ Γαλλικά, ὁ Τροεβέρος. Τὸ πολιτικὸ, σωστότερα κριτικὸ, ἄρθρον τοῦ Ἀλιμπέρτη θέλαμε νὰν τὸ τυπώσουμε καὶ μεῖς σὲ τοῦτο τὸ φύλλον, μὰ δυστυχῶς δὲ μᾶς περισσεύει τόπος.

— Ἴσως στὸ ἐρχόμενο φύλλον, ἢ μᾶς τὴν ἔχει δώσει ὡς τότε, τυπώσουμε τὴν κριτικὴν τοῦ Κωστή Παλαμά γιὰ τὰ «Φωτερά σκοτάδια» τοῦ Δροσίνης.